МЕСЕЦ КЊИГЕ

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ КОНКУРС ЗА УЧЕНИКЕ ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ КУЛА

2017. година

Наш гост књижевник

МИЛАН МРДАЉ МРЂА

Познати црвеначки писац Милан Мрдаљ Мрђа живи годину јубилеја: седам деценија живота и пола века књижевног стварања. Те јубилеје крунисао је издањем своје двадесет и пете по реду књиге „Облутак радости“ чији издавачи су црвеначки Књижевни клуб „Крчевине“ и издавачка кућа „Прометеј“ из Новог Сада.

У књизи „Облутак радости“ је шездесет Мрђиних песама, од којих је двадесет и пет већ објављено у листу „Политика“ и оне су пропраћене сјајним илустрацијама. Мрђин књижевни рад је често награђиван, а једна од награда на коју је поносан је и то што га је „Даница за младе“ едиција коју објављује „Вукова задужбина“ изабрала за „Личност године“.

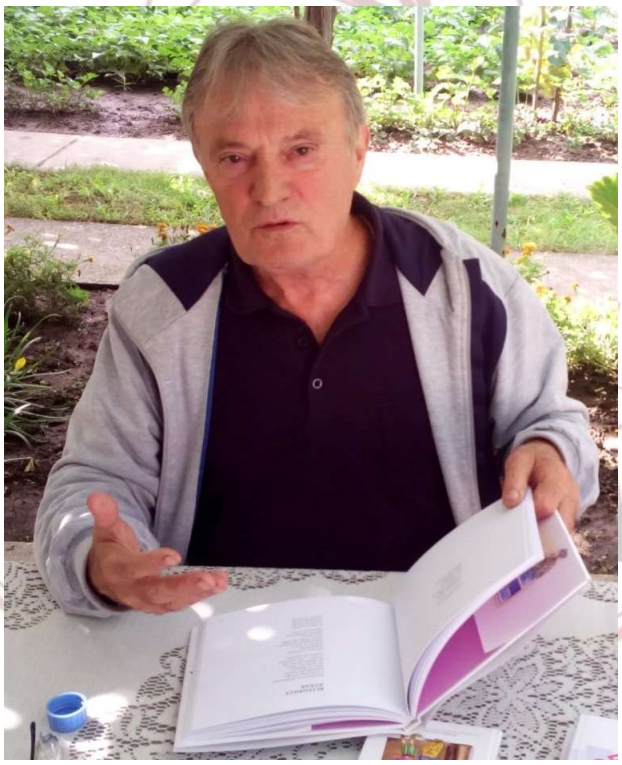

ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

РЕЧ СЕЛЕКТОРА

Поштовани млади писци,

Реј Бредбери је амерички писац који је имао веома богату и разноврсну каријеру. Осим по дистопијском роману „Фаренхајт 451" чувен је и по томе што је урадио сценарио за филм „Моби Дик" у режији Џона Хјустона, написао два мјузикла, помагао у планирању путања туристичких вожњи кроз Дизниленд, био идејни консултант за павиљон Сједињених Држава, а „Маслачков кратер" на Месецу и астероид „9766 Бредбери" названи су њему у част.

Почео је да се бави писањем са само дванаест година, кад је на карневалу упознао мађионичара Електра, који му је прорекао да ће „живети заувек".

Истина, више од 70 година писао је свакодневно, објавио преко 30 књига и око 600 кратких прича, заједно за великим бројем песама, драма, сценарија и есеја.

Његова последња прича „Одведи ме кући" објављена је само неколико дана пре његове смрти.

Како се и сам обрео у књижевним водама као веома млад, током свог живота значајну пажњу посветио је дружењу са младим људима, откривајући им које су то златне тајне успешног писања и саветујући их како да се пробију и опстану у свету књижевности.

Ово су неке од најважнијих порука и савета које им је упутио:

Писање није посао.

Савет који је често давао младим писцима био је овај:

„Оног тренутка кад вам писање постане посао – престаните да се жалите или се оканите писања и почните да се бавите нечим другим. Писци нису робови свог рада."

Успех се постиже свакодневним писањем.

„Напишите по једну кратку причу сваки дан или сваке недеље. Немогуће је написати 52 лоше приче – једна од њих напросто мора да буде добра."

Перфекционизам убија креативност. Бредбери је чак неколико зидова у својој кући облепио лошим причама или оним које су новине и часописи одбацили, како би се стално подсећао да је у реду написати и нешто лоше, али да то не треба да га спутава на путу да напише и нешто изврсно.

Допустите сопственим речима да вас усмеравају.

„У својим раним двадесетим почео сам да увежбавам оно што сам назвао процес стварања насумичних асоцијација – ујутру бих устао из кревета, дошао до радног стола, зграбио оловку и записао било коју реч или низ речи који се у датом тренутку задесио у мојој глави. Потом бих око тих речи нашкрабао много нових које су ми насумице падале на памет и сат или два касније, за дивно чуда, нова прича била би створена. Осећај је био изванредан и схватио сам да ћу тако функционисати до краја свог живота."

Бредбери је веровао у оно што се популарно назива браинсторминг – препуштање сопственој интуицији као водиљи кроз стваралачки процес.

Рекао је да је све своје романе и приче написао у великом налету очаравајуће страсти. У поговору романа „Фаренхајт 451" написао је да је тек много година након објављивања књиге схватио да је његов главни лик Монтаг добио име по компанији за производњу папира, а Фејбер по произвођачу оловака.

Овај податак и није толико зачуђујућ, имајући у виду да је Бредбери свој најпознатији роман написао за само девет дана у подруму библиотеке Универзитета Калифорнија у Лос Анђелесу, на изнајмљеној писаћој машини.

Сви велики писци били су прво страствени читаоци.

„Морате да читате као луди. Морате да живите у библиотекама, да се пентрате уз полице, миришете књиге као парфеме и носите их као шешире на својим лудим главама. Онда погледајте шта ће се десити. Већина мојих пријатеља који се придржавају ове дијете имају веома успешне каријере."

Звучи као клише, али тачно је – квалитет нашег писања одређен је умногоме количином књига које смо прочитали. Тек пошто проучимо мноштво других начина књижевног изражавања, моћи ћемо да креирамо свој јединствени.

Чак није ни нужно да су све књиге које читамо квалитетне. Бредбери је рекао и ово:

„Морате да читате и добре и лоше књиге. Допустите им да се рву у предивним борбама у вашој глави – ужасне у једном тренутку, брилијантне у следећем. Ако читате само квалитетну литературу, нећете умети да разликујете ону која то није, а ова способност разликовања учиниће вас врхунским писцем."

Бредберијев предлог био је да се свако вече пред спавање прочита по једна кратка прича, есеј или песма, те да ће након хиљаду ноћи непрестаног читања наша глава бити пуна креативних идеја.

Саветовао је младим људима да се не држе само књижевности, већ да читају и о археологији, зоологији, биологији, филозофији, политици, уметности… На тај начин стећи ће знање довољно широко да га укомпонују у било који аспект свог писања.

Књиге су отисци наше психе.

На једном месту у књизи „Фаренхајт 451" Бредберијев јунак Фејбер изговара следеће:

„Књиге су само једна врста спремишта за много тога за шта смо страховали да бисмо могли да заборавимо. Нема у њима уопште ничег магичног. Магија је само у ономе што књиге казују, у томе како зашивају комаде космоса у одећу за нас."

Управо у овоме је, према Бредберијевом мишљењу, највећа чар писања. Наиме, сматрао је да сва књижевна дела настају након мукотрпног копања по сопственој подсвести и оживљавањем лепих успомена, а каналисањем оних лоших.

Писањем се убијају сви безазлени страхови које можда годинама кријемо у себи, а да тога нисмо ни свесни.

ВИВАЈОТСКА КУЛА

Сам Бредбери је причу „Створења са врха степеништа" написао присећајући се свог највећег страха из детињства – бојажљивог одласка у купатило на врху степеништа и труд да не погледа доле, јер је веровао да се испод њега налази чудовиште.

Ископао је овај страх из себе, ставио га на папир и убио, постајући победник над потиснутим негативним емоцијама и успоменама.

Научите и да прихватите и да одбијете.

Када је од уредника једне школске антологије добио понуду да се у јединствено издање од 400 приповедака уброји и једна његова, запитао се „како то уопште 400 Твенових, Ирвингових, Поових и Мопасанових приповедака може да се набије у једну књигу" и запазио је:

„Врло лако. Одери, склони кости, извади сржи, расеци, истопи, пречисти и уништи. Сваки битан придев, сваки дирљив глагол, свака метафора тежа од комарца – напоље! Свака дигресија која објашњава макар и делић филозофије прворазредног писца – изгубљена! Свака прича сасушена, изгладнела, ишкрабана, испијена и обескрвављена до белила, личила је на све остале."

Бредберијев одговор уредништву?

Забрањује уредницима да му се прича објави, а младим писцима поручује:

„Постоји много начина да се књига спали. А свет је пун људи који јуре унаоколо с упаљеним шибицама у рукама. Морате да научите како да прихватите одбијање, али и како да одбијете прихватање."

Не обазирите се претерано на критику.

„Никада нисам слушао никога ко је критиковао моју склоност ка путовању по свемиру, прошлости и ирealном. Кад би дошло до тога, само бих спаковао своје диносаурусе и отишао."

Још кад је био мали, Реј Бредбери се упознао са тежином критике на суров начин. Сви су га сматрали штребером и смејали му се зато што је скупљао стрипове, које је он потом, из револта, поцепао.

Много година касније схватио је да то није била исправна одлука, али је зато своје искуство пренео младим људима који ће се у свету писања и те како сусрести са неодобравањем.

Ако не одустајете – успели сте.

Последњи савет који је дао јесте да је одустајање кобно – само сталним радом на себи и свом умећу могу се достићи сви циљеви:

„Не треба никада са жаљењем гледати на свој рад – чак ни стотине лоших прича не треба сматрати неуспехом и оставити писање. Одустајање је прави неуспех. Али писци су вечно усред стваралачког процеса! Тако посматрано, ништа не може да не успе. Све се само наставља."

Ови савети великог писца ће вам, свакако, бити од користи. Желим да честитам свим награђеним ученицима, као и да се захвалим свим учесницима конкурса.

Весна Јаковљевић, професор српског језика и књижевности

РЕЗУЛТАТИ ЛИТЕРАРНОГ КОНКУРСА

УЗРАСТ ОД ПРВОГ ДО ЧЕТВРТОГ РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

1. *НАГРАДА*

Да имам чаробну моћ

Од малена гледам и волим цртане филмове, и увек се питам да ли све што видим постоји и да ли је све то могуће.

Док гледам цртане филмове, пожелим да сам чаробница и да имам пуно чаробних моћи. Када би их имала, могла бих да урадим добра дела и да обрадујем људе не само око себе већ људе широм света. Прво бих нахранила децу Африке, јер сваки пут кад видим на телевиизији како пате због недостатка хране, мени отекне суза из ока. Потом бих обукла босу и неодевену децу коју често виђам по улицама, угрејала би их да им више никада не буде хладно. Свако дете бих послала на море, да окусе слану воду, чују како умилно таласи зову купаче да зароне у њих, и осете топли ветрић у коси док се возе баркама по пучини. Сву децу бих послала и на планину, и она има своје лепоте. Мирис боровине који и смирује и лечи, зимске радости, здраву храну, лековито биље. А нарочито бих чаробним штапићем отерала сву мржњу из срца људи, учинила бих да влада љубав широм света. Све што је ружно, претворила бих у лепо, а сву тугу у радост.

Када би сви људи овог света желели исто што и ја, можда ми не би требао чаробни штапић, јер би сви тада били срећни.

Ана Јарић 3-3, ош „Иса Бајић”, Кула

БИБЛИОТЕКА КУЛА

2. *НАГРАДА*

Јесење јуто у мојој улици

Прекрасно јесење јутро ме измамило напоље. Звало ме је у моју башту. Приметио сам како јесен вози прелепе лиснате кочије. Кочије су слетеле поред моје плодне крушке. Замолио сам крушку да на да пар плодова да се засладимо током вожње.

Кочије су полетеле, видела се цела улица. Полако смо кренули кроз нашу шарену улицу. Док је лошће падало са грана плесало је као балерина. Ветар је фијукао и носио кишобране, поигравао се са опалим лишћем. Врапци и голубови су полако испраћали другаре селице који су летели на југ. Облаци су били снени и тужни због природе која је полако умирала. Трава се покрила жутим ћилимом, с цветићи тону у сан. Сунце је било стидљиво, скривено иза тмурних кшних облака. Током вожње кроз укицуу кренла је да сипи досадна јесења киша. Срео сам двоје људи који су се сакрли испод дрвета, Повезох их до куће да скроз не покисну. Кроз жућкасту страву приметио сам вредне мраве како ужурбано беже у мравињак.

Предивно сам се провео, али сам одлучи да је време да се вратим кући. Кочије ме однесоше до моје плодне крушке и одоше да повезу још неко друго дете.

Милорад Маринков 4-2

ош „20. октобар”, Сивац

БИБЛИОТЕКА КУЛА

3. <u>НАГРАДА</u>

Ја као јабука

Кад сам био мален
и шетао са мамом на све стране,
свака жена која ме је видела,
замном је викала:
„Јабука румена”.

Зашто јабука,
зашто нисам неко друго воће,
па и моја драга мама
понекад то хоће:

„Јабучице моја права,
да ми будеш ваздан здравс,
да ми растеш ко из воде,
да те добре мисли воде!”

Слушам своју баку
Док џемове ставља:
“Једи ову јабучицу,
сва пуца од здравља!”

Чудо вам је ова воћка,
што са гране пада лака,
Зар поред ње лепе,
да пијемо сок из тетрапака!

Урош Андесилић 3-3, ош„Иса Бајић” , Кула

БИБЛИОТЕКА КУЛА

УЗРАСТ ОД ПЕТОГ ДО ОСМОГ РАЗРЕДА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

1. *НАГРАДА*

Бајка о златној јабуци

Плавоока девојчица Марија је живела у малом граду, у веома лепој транспортној кући. Имала је пет година и собу пуну плишаних медведића, пластичних коцкица, шарених звечки и веселих лутака. Била је врло немирна и спремна да истражује свет око себе. Од свега је највише волела предвечерје. Тада би села на љуљашку, испред своје куће, која је поносно висила са раскошног јабуковог стабла. Док би јој мајка плела тамне праменове косе у ситне киикице, она би посматрала залазак сунца. Та бљештава златно жута зведа би се све више топила, нестајући иза оближњег брега. Овај призор би је подсећао на топљење бомбона од карамеле. Али где онда нестаје та слатка смеша? Можда је нека добра домаћица дочекује са великим лонцем не би ли је убацила у своје медењаке. Радозналу девојчицу мучила су још многа питања.

Једне топле октобарке ноћи, села је поред прозора и посматрала тамно плаветнило небеског свода. У једном тренутку погледала је у старо јабуково стабло. Кроз густе гране бакарне крошње спазила је обрисе златног сјаја. Очи јој се раширише, а срце закуца брже. Марију више није држало место. Нечујно је отворила прозор своје собе, која се налазила у приземљу и лагано спустила ноге на росну траву. Стала је испод успаваних грана и задивљено гледала у златну јабуку која је висила веома високо. Ништа није могло да надмаши њену жељу да је убере. Почела је да се пење. Таман када јој је јабука била на дохват руке јака светлост је обасјала цело двориште и она је у моменту морала да сиђе прекривајући руком очи. Светлост је почела да се смањује и поред дрвета се формирао отвор златно жуте боје из којег је излетео патуљак. У једном скоку је дохватио златну јабуку. Убацивши је у врећу поново је нестао кроз пролаз. Иако уплашена и шокирана, девојчица је скочила и пролетела кроз сјајни обруч.

Пробудио је пријатан мирис јабуке, цимета и карамеле. Зачуђено је отворила очи и придигла се у седећи положај. Схватила је да се налази у малој кухињи у којој је све било од дрвета осим велике пећи одакле се ширио мирис колача. У просторију је ушла пуначка ведра жена, тамних очију и правилних црта лица и тихо јој саопштила: „Марија, слушај ме пажљиво, немамо пуно времена. Ти више ниси у својој димензији, доспела си у град Јабукина посластица.” Девојчица је сазнала да да се овде узгајају јабуке које обасјане сунчевом светлошћу постају златне. Од њих су становници некада правили колаче чији мирис је помагао да се шире љубав и мир у свим димензијама под сунцем. Живели су срећни и спокојни док после смрти краља престо није силом преузела његова друга ћерка Елена. Открившри тајну вечне младости забранила је да се праве колачи, јер једино она сме да узбере и једе златне јабуке како би остала увек млада. Своју сестру Катарину, праву наследницу је затворила у пећину, а тамни облак похлепе и зла се надвио не само над градом већ и над свим димензијама. Једино је још жена из мале скривене кухињице успевала да набави по коју златну јабуку и шири спокојни мирис посластица. Кроз страх и неверицу Марија је упитала плачним гласом: „Како ви уопште знате ко сам ја?” Раздрагани осмех развио се на лицу старије даме : „Моћ похлепе може да уништи само биће из друге димензије чије чисто срце у које се није увукао ни делић тамног облака створи златну јабуку. Али то биће треба

добровољно да дође у наш град. Као најискуснија вила знам за тајну коју Елена још није открила. Свако ко живи ван овог града, мора имати књигу о свом животу. Када имаш осећај да те неко посматра, знај да су то мали вилењаци који те прате. Твоја несебична дечија љубав и машта створили су златни плод јабуке на грани изнад твоје љуљашке. Вилењаци су ми јавили и послала сам свог помоћника да узбере јабуку како би се вратили мирис колача и осећај љубави. Као права храбра и радознала девојчица укорачила си у непознато и када сам угледала твоје лице знала сам да за љубав још има наде.” Марија је бризнула у плач обгрливши сићушна колена: „Не, не ја сања,. Желим да се вратим кучи. Сигурно постоји неки начин.” Жена је нежно помиловала по глави. Марија је поскочила, обрисала сузе и ухватила госпођу за руку: „Молим вас реците ми, учинићу све што треба.” Она погледа у девојчицу и прошапута: „У реду, само тихо. Не смем дозволити да ме Елена отркије и претвори у лењу питу . Сада већ наш да једина имаш моћ да ослободиш нашу праву краљицу, а вилењаци и ја знамо где се она налази. Прати зраке сунца које залази, али пази, ово је наопак град, уместо на запад ти крени на исток.” Марија је снажно загрлила жену, захвална што ипак постоји нада да се врати кући. Пажљиво се провлачила кроз густе шумарке, прескакала је узане потоке, трчала кроз воћњаке јабука, све само да би пратила зраке сунца. Стигла је до пећине и тамо затекла прелепу девојку плаве косе, тамних очију и бледе коже. Седела је на седефастој стени, у дугачкој белој хаљини, иза јаких челични решетака. Девојчица је радосно ускикнула и њен искрен осмех је искте секунде претворио решетке у прах. „Марија то си ти!” Вила мудрости из скривене мале кухињице ми је рекла да ме само ти можеш спасити. Коначно си ту!” Катарина је ухватила девојчицу под руку. Гледала је у свој магични прстен коме се повратила моћ. Дотакла га је и исте секунде су се обе нашле испред трона на којем је седела Елена. Супарнице су веома личиле једна на другу. Обе су умале румене усне и изузетно крупне очи, само што се у краљичиним очима огледала похлепа, а сада и страх, пред сестром која ће у овај наопак и веома важан град за све димензије, поново вратити љубав, искреност и пријатељство. Катарина је усмерила свој прстен ка стакленој кугли испред трона пуној зле моћи. Кугла е распала, прозори и врата су почели да се тересу, слуге, које су у том тренутку биле у дворанхи почеле су да вриште и панично трче. Елена је постајала све мања и мања. Почела је да мења облик и претворила се у златну јабуку, која је експлодирала и нестала, а за њом је остао само сјајни победнички ватромет. Становници су коначно изашли из својих скровишта и усхићено поздрављали праву краљицу и Марију која је ослободила њихову димензију. Од тога дана јабука више није била симбол похлепе и злобе, већ је поново означавала мир и љубав, атај дан је проглашен Дан јабука. Прорадиле су пећинице и мирис посластица се све више ширио. Након што се срдачно поздравила са свима Марија је нестала у обрисима позлаћеног пролаза.

Девојчица се у тренутку нашла у свом дворишту, Седела је на својој љуљашци, као и у сваки стон. Док јој ј мајка миловала косу, посматрала је залак знајући да ће исто то сунце убасјати и град јабука.

Исидора Нинков 7-3, ош „Иса Бајић” , Кула

2. <u>НАГРАДА</u>

Лист јаблана

Јуче је суманути ветар
у олујној симфонији
у сумрак дана
откинуо последњи
лист са јаблана.

Лист се није дао
лист се бирио.
Прво се вину
у висину.
Ветар га зграби у акорде своје
па га носи, диже ка небу
све ближе.

На том путу незнаном и
далеком
ухватише га прве капи кише.
То му је био крај.
Није могао да се пење више,
крила су му мокра.
Жутога лица као рањена птица
спусти се лист на земљу
и заврши битку унапред изгубљену.

Марија Бабић 5-2, ош„Иса Бајић” , Кула

БИБЛИОТЕКА КУЛА

3. НАГРАДА

Панорама мојих снова

Хладно је и осећам како мраз почиње да се топи под мојим прстима. Студени шум ветра помиловао ми је образ и као да ми је наговестио да отворим очи. Ако наставим да лежим, смрзнућу се и све што бих онда могла видети јесте невероватно велико, раскошно модро небо, пуно звезда које, као да му дају неки живописан облик, и да ће тог тренутка да устане и заигра. Ја отварам очи у неверици. Стојим на облаку који је невероватно мек и гледам у град, наизглед познат.

Хановер. Ледени ветар и замршена коса као да су ми наговестили да је то баш хановер. Мирис свеже направљених крофница и куваног вина ода ми је да су у току новогодишњи и божићни празници. У мојој глави, чује се само тишина и понеки шум ветра. Људи су потпунно неми и у тишини живе. Наизглед, сви би помислили да је такав живот безличан и монотон, али након дуго времена проведеног гледајући их, увидела сам супротно. Сад знам да је заправо довољно само посматрати да би увидео магију неког места или особе. Када тишину претекне говор, кажу се речи које се не мисле и неко остане повређен. Зато су довољне само наше очи и нешто да гледају. Баш кроз њих се испоље сва осећања. Посматам мајку која у даљини седи на клупи и гледа своју ћеркицу која се игра у снегу. Само у њеном погледу видим безграничну љубав коју осећа према њој, ту количину пажње и стрпљење. „Очи су огледало душе". Ја окрећем главу и иза себе видим зграде које, као да су се договориле, стоје по висини и свака, црвене боје, са посебним декорацијама и украсима. Док сам се окретала према великом мосту, очи су ми заслепили ватромети који су красили звездано небо и давали му још већи сјај. Пар минута сам непомично стајала на свом облаку и опчињено гледала у те очаравајуће ватрометњ кји се преливају у безброј боја на мрачном небу. Тај призор у мени је будио бујицу осећања. Радост, јер, као и свако дете, и за мене су ватромети посебни и занимљиви. Узбуђење, јер никада не знаш која ће то боја доћи следећа и следећа обасјати мрачно небо. Парада ватромета се завршава, а ја сагињем главу и видим мост. Преко тог моста сваки дан пређе неколико хиљада људи свих раса, свих старосних доба. Али то је и даље један мост који показује да су сви једнаки и равноправни.

На свом облаку, обилазим круг око себе и схватам да се моја авантура у магичном Хановеру полако завршава. Научила сам много тога: сви смо ми исти, сви смо равноправни јер сви смо ми људи и наше очи су заправо огледала наше душе.

Марија Корцеба, 7 разред, ош„Вук Караџић" , Црвенка

Остали учесници литерарног конкурса (по азбучном реду):

1. Ана Добријевић, 6.р., ош „20. октобар“ Сивац
2. Анђела Тривуновић, 8.р., ош „Вељко Влаховић“ Крушчић
3. Ања Бјелић, 5.р., ош „Никола Тесла“ Липар
4. Биљана Митрић, 5.р., ош„Иса Бајић“ Кула
5. Вук Кувељић, 6.р., ош „20. октобар“ Сивац
6. Данило Побулић, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
7. Димитрије Рајић, 5.р., ош „20. октобар“ Сивац
8. Ива Цицмил, 7.р., ош„Иса Бајић“ Кула
9. Јана Кековић, 3. р., ош „Иса Бајић“ Кула
10. Јелена Шупица, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
11. Катарина Вјештица, 8.р., ош „Вељко Влаховић“ Крушчић
12. Лана Бркић, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
13. Лара Дамјановић, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
14. Леонора Катарина Ранђеловић, 3 р., ош „Иса Бајић“ Кула
15. Максим Чуковић, 2. р. ош „Петефи бригада“ Кула
16. Марија Илић, 7.р., ош „20. октобар“ Сивац
17. Милица Делић, 3. р., ош „Иса Бајић“ Кула
18. Николина Блануша, 7.р., ош „Никола Тесла“ Липар
19. Софија Виг, 7. р., ош„Иса Бајић“ Кула
20. Стефан Рашковић, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
21. Страхиња Довијарски, 5.р., ош „20. октобар“ Сивац
22. Сунчица Мајски, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
23. Тајана Вујичић, 7. р., ош„Иса Бајић“ Кула
24. Тамара Симин, 4.р. ош „20. октобар“ Сивац
25. Тара Мандић, 7. р., ош„Иса Бајић“ Кула
26. Татјана Лукић, 2. р., ош „Никола Тесла“ Липар

БИБЛИОТЕКА КУЛА

ЛИКОВНИ КОНКУРС

РЕЧ СЕЛЕКТОРА

На овогодишњем ликовном конкурсу у оквиру манифестације “Месец књиге“, приказан је велики број креативних и маштовитих радова.

Учесници конкурса су деца предшколског и основношколског доба, подељена у три категорије по узрасту.

Најуспешнији, награђени радови, представљају оригиналне комбинације самосталних, аутентичних ликовних решења. Посебно је занимљив начин изражавања најмлађих учесника конкурса, чији колорит, линија и комплетна композиција представља најспонтанију и најизраженију стваралачку креацију.

Треба нагласити, подржати и подстаћи изражавање деце кроз различите ликовне медије, а ове године поред цртежа, слика и колажа имамо и дечије фото радове. Увек актуелни савремени садржаји, окружење, илузије и жеље, преточени су кроз дечије стваралачко искуство и чине сопствену, самосталну стварност.

Кроз награђивање најбољих радова и њихово представљање деци, ми покушавамо да утичемо на њихов естетски развој, поимање и прихватање лепог.

Николина Шћекић Карабасил,
историчар уметности, Кула

БИБЛИОТЕКА КУЛА

РЕЗУЛТАТИ ЛИКОВНОГ КОНКУРСА

ПРЕДШКОЛСКИ УЗРАСТ ПУ ``БАМБИ``

1.Награда- Јана Кронић,``Бубамара`` Кула

2. Награда – Дамјан Мишић, ``Маслачак`` Кула

3. Награда- Нађа Јовичић, ``Шећерко`` Црвенка

Остали учесници изложбе (по азбучном реду)

1. Ана Вујин, ``Колибри`` Кула
2. Анђела Баждар, ``Сунчица`` Кула
3. Анђела Шљукић, ``Сунчица`` Кула
4. Балетић Хајдана, ``Сунчица`` Кула
5. Балинт Атила, ``Маслачак`` Кула
6. Бањац Маша, ``Колибри`` Кула
7. Берођа Нађа, ``Маслачак`` Кула
8. Брњашо Тифани, ``Маслачак`` Кула
9. Вељко Вујачић ``Колибри`` Кула
10. Вонић Ивона, ``Маслачак`` Кула
11. Ворфај Блъеарда, ``Колибри`` Кула
12. Врекић Софија, ``Колибри`` Кула
13. Вук Пантић, ``Колибри`` Кула
14. Дајана Гленџа, ``Сунчица`` Кула
15. Денис Гргурић, ``Колибри`` Кула
16. Дуња Батаковић, ``Сунчица`` Кула
17. Ђинић Тамара Емеше, ``Маслачак`` Кула
18. Егић Петра, ``Колибри`` Кула
19. Ераковић Анђела, ``Маслачак`` Кула
20. Есе Ибоја, ``Маслачак`` Кула
21. Ивана Кузма, ``Сунчица`` Кула
22. Ивошевић Лариса, ``Сунчица`` Кула
23. Илин Атина, ``Колибри`` Кула
24. Ичин Дрина, ``Маслачак`` Кула
25. Јана Играчки, ``Колибри`` Кула
26. Косовић Невена, ``Шећерко`` Црвенка
27. Кулеба Богдан, ``Колибри`` Кула
28. Лаура Афић, ``Маслачак`` Кула
29. Лука Делибашић, ``Колибри`` Кула
30. Лука Дрпљанин, ``Сунчица`` Кула
31. Лука Лончарић, ``Сунчица`` Кула
32. Луна Ковачевић, ``Шећерко`` Црвенка
33. Матија Шијан, ``Бубамара`` Кула
34. Милана Милетић, ``Колибри`` Кула

БИБЛИОТЕКА КУЛА

35. Миљан Салонтаји, ``Колибри`` Кула
36. Михајло Мијатовић, ``Сунчица`` Кула
37. Никола Грубор, ``Шећерко`` Црвенка
38. Нина Димитријевић, ``Бубамара`` Кула
39. Пајичић Лука,``Колибри`` Кула
40. Пустан Александар, ``Сунчица`` Кула
41. Рина Репчак, ``Бубамара`` Кула
42. Сара Чапко, ``Сунчица`` Кула
43. Саша Ристић, ``Сунчица`` Кула
44. Сопренић Лазар, ``Маслачак`` Кула
45. Ћосовић Лена, ``Сунчица`` Кула
46. Футо Давид, ``Маслачак`` Кула
47. Чуковић Огњен, ``Маслачак`` Кула

ОСНОВНОШКОЛСКИ УЗРАСТ 1. – 4. разреда

1. Награда – Маријана Жежељ 2/2, ош``Петефи бригада`` Кула

2. Награда – Стојка Лојпур 4.р., ош ``Вељко Влаховић`` Крушчић

3. Награда – Ивона Јовановска 3/3, ош``Петефи бригада`` Кула

Остали учесници изложбе (по азбучном реду):

1. Александра Грдинић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
2. Александра Такач, ОШ``Петефи бригада`` Кула
3. Ана Јарић, ОШ ``Иса Бајић``Кула
4. Анастасија Гажо, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
5. Анђела Вуковић 4, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
6. Анђела Гајић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
7. Анђела Дурковић, ОШ ``Петефи Бригада`` Кула
8. Ања Гајић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
9. Ања Самарџија 2, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
10. Арсеније Лалић 4, ОШ ``Никола Тесла `` Липар
11. Биљана Јеличић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
12. Буквић Лана, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
13. Војин Рабреновић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
14. Дајана Танашић, ОШ ``20.октобар``Сивац
15. Дорина Шредер, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
16. Драшко Вукоман 4, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
17. Дуња Велисављевић 2/3 ОШ ``Петефи бригада`` Кула
18. Дуња Жекић, ОШ `` 20.октобар`` Сивац
19. Дуња Перуничић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
20. Елеонора Пап, ОШ ``20.октобар`` Сивац

21. Зоран Челар 2, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
22. Ивана Комазец, ОШ ``20.октобар`` Сивац
23. Инес Перуничић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
24. Јелена Ђукић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
25. Јелена Шупица, ОШ``20.октобар`` Сивац
26. Јована Ивић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
27. Клара Хуђик, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
28. Кристијан Брзењак, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
29. Крунић Александар, ОШ ``Петефи бригада`` Кула.
30. Лана Малацко, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
31. Луција Ивановић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
32. Марија Перуничић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
33. Марија Сувајџић, ОШ ``20.октобар ``Сивац
34. Маринко Ковијанић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
35. Матеја Пинтерић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
36. Матија Хрубења, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
37. Миа Војчена, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
38. Мила Булатовић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
39. Милена Булатовић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
40. Милица Загорац, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
41. Михајло Хрубења, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
42. Мона Мадарас, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
43. Никола Грлић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
44. Никола Плећаш 2, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
45. Никола Радивојевић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
46. Пантић Бјанка и Хаврљук Анђела, ОШ ``20.октобар`` Сивац
47. Сара Перуничић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
48. Симона Миљанић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
49. Соња Вучинић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
50. Стојаков Милан, ОШ ``20.октобар`` Сивац
51. Страхиња Јагодић, ОШ ``Вељко Влаховић`` Крушчић
52. Татјана Лукић 2, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
53. Урин Драгана, ОШ ``20.октобар``Сивац

БИБЛИОТЕКА КУЛА

<u>СТАРИЈИ УЗРАСТ 5. -8. разреда</u>

1.Награда – Огњен Гавранић, 8.р., ош ``Иса Бајић`` Кула

2. Награда – Милица Савковић/Ивана Ђурановић, 8.р., ош``Никола Тесла`` Липар

3. Награда- Миљана Гарић, 5.р., ош``Вељко Влаховић`` Крушчић

Остали учесници изложбе (по азбучном реду):

1. Ана Добријевић, ош``20.октобар`` Сивац
2. Ана Пецник, ош``Вук Караџић`` Црвенка
3. Анамарија Косојевић,ош ``Иса Бајић`` Кула
4. Анастасија Мркаић, ош``Иса Бајић`` Кула
5. Анастасија Нахирни, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
6. Андреа Барна, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
7. Андреи Бодвански, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур
8. Андреја Нађ, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур
9. Анђела Богдановић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
10. Анђела Жујовић, ОШ``20.октобар`` Сивац
11.Ања Бјелић, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
12. Биљана Митрић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
13. Бјелан Саша, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
14. Божана Кнежевић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
15. Бојан Милисављевић, ОШ ``Петефи бригада``Кула
16. Гордана Родић, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
17. Дајана Кокот, ОШ ``Вељко Влаховић`` Кула
18. Дејана Стефановић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
19. Дијана Вукчевић, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
20. Душан Пејановић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
21. Ђорђе Савин, ОШ ``Вук Караџић``Црвенка
22. Елена Веберовић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
23. Елеонора Међеши, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур
24. Ивана Бештић, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
25. Ивана Девић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
26. Ивана Јањушевић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
27. Ивана Перишић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
28. Инес Стоиновић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
29. Ирина Децешен, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
30. Јана Павићевић, ОШ`` Вук Караџић`` Црвенка
31. Јелена Петровић, ОШ``20.октобар`` Сивац
32. Јелена Радоњић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
33. Јована Полић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
34. Јована Стојков, ОШ ``Петефи бригада``Кула
35. Ксенија Стокућа, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
36. Лазар Ђорђевић, ОШ ``Петефи бригада``Кула
37. Лидија Трајковски, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
38. Лука Вуловић, ОШ ``Петефи бригада``Кула
39. Љубица Ђуричић, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
40. Љубиша Ћирић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
41. Маја Сивч, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур

БИБЛИОТЕКА КУЛА

42. Марија Јововић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
43. Марија Узелац, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
44. Маша Никитовић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
45. Миа Радман, ОШ ``20.октобар`` Сивац
46. Милена Пајичић, ОШ ``Петефи бригада``Кула
47. Милица Дарабош, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
48. Милица Комазец, ОШ ``20.октобар`` Сивац
49. Милица Крупљанин, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
50. Миљана Спасојевић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
51. Нађа Играчки, ОШ ``Петефи бригада``Кула
52. Наташа Шаша, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
53. Невена Ђуричић, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
54. Невена Маринковић, ОШ ``20.октобар`` Сивац
55. Николина Блануша, ОШ ``Никола Тесла`` Липар
56. Сандра Џуџар, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур
57. Сара Булатовић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
58. Сергеј Гелебан, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
59. Симона Гајић, ОШ``Иса Бајић`` Кула
60. Слободан Нецић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
61. Соња Киш, ОШ ``20.октобар`` Сивац
62. Софија Виг, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
63. Стефан Каленић, ОШ ``Вук Караџић`` Црвенка
64. Тара Шћекић, ОШ ``Петефи бригада`` Кула
65. Теа Булатовић, ОШ ``Иса Бајић`` Кула
66. Теодора Теглаш, ОШ ``20.октобар`` Сивац
67. Хелена Новта, ОШ ``Петро Кузмјак`` Руски Крстур

БИБЛИОТЕКА КУЛА